

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 2

ชนิดพืช มะม่วงนอกฤดู

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
มกราคม	เก็บเกี่ยว	<p>เพลี้ยแป้ง</p> 	<p>ปกติเพลี้ยแป้งอยู่รวมกันเป็นกลุ่มและมีราดำ (sooty mold) ขึ้นปกคลุมทั่วบริเวณที่มีเพลี้ยแป้งเหล่านี้อาศัยอยู่ พบการทำลายทั่วไป บริเวณ กิ่ง ใบ ผล โดยเฉพาะด้านหลังใบ มีมดเป็นตัวการที่นำเพลี้ยแป้งให้แพร่กระจายไปยังส่วนต่างๆ ของลำต้น</p>	<ol style="list-style-type: none"> เมื่อพบเพลี้ยระบาดควรฉีดพ่นด้วยสารฆ่าแมลง มาลาไทออน อัตรา 30 มิลลิลิตร หรือ ไทอะมีโทกแซม อัตรา 2.5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หากจะให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นให้ผสมสารจับใบ อัตรา 3-5 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อเพิ่มการแพร่กระจายและการจับติด ใช้น้ำฉีดร่วมด้วยจะช่วยลดจำนวนเพลี้ยแป้งลงได้

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 2

ชนิดพืช มะม่วงนอกฤดู

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
มกราคม	เก็บเกี่ยว	แมลงวันผลไม้ 	เพศเมีย ใช้วัยวางไข่ แทะเข้าไปในผล ตัวหนอนที่ฟักจากไข่ อาศัยและซ่อนไข้อยู่ภายใน ทำให้ผลเน่าเสีย และร่วงหล่นลงพื้น ตัวหนอนที่โตเต็มที่เจาะออกจากผลเพื่อเข้าตักแด้ในดินแล้วจึงออกเป็นตัวเต็มวัย แมลงวันผลไม้วางไข่ในผลไม้สุก และมีเปลือกบาง ในระยะเริ่มแรกสังเกตได้ยาก อาจพบอาการเข้าบริเวณใต้ผิวเปลือก เมื่อหนอนโตขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ผลเน่า ผลที่ถูกทำลายนี้มักมีโรคและแมลงชนิดอื่น ๆ เข้าทำลายซ้ำ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำความสะอาดแปลงปลูก โดยเก็บผลไม้ที่เน่าเสียจากการเข้าทำลายของแมลงวันผลไม้ ผึ่งกลบให้หน้าดินหนาอย่างน้อย 15 เซนติเมตร 2. ห่อผลด้วยถุงกระดาษสีน้ำตาล หรือถุงกระดาษที่ภายในเคลือบด้วยกระดาษคาร์บอน โดยเริ่มห่อเมื่อมะม่วงติดผลได้อายุประมาณ 60 วัน 3. การใช้กับดักสารล่อเมทิล ยูจินอล เพื่อเป็นตัวชี้วัดปริมาณแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก โดยใช้กับดักที่ภายในแขวนก้อนสารล่อเมทิล ยูจินอล ผสมสารฆ่าแมลงมาลาไทออน 83% EC ในอัตรา 4:1 แขวนในทรงพุ่มที่ระดับความสูงประมาณ 1-1.5 เมตร จำนวน 1 กับดักต่อพื้นที่ 1 ไร่ หมั่นสังเกตปริมาณแมลงวันผลไม้ในกับดักทุกสัปดาห์ ถ้าพบว่ามีปริมาณแมลงวันผลไม้ในกับดักมากขึ้นให้พ่นสารฆ่าแมลงเพื่อลดปริมาณในแปลงปลูก 4. ใช้สารฆ่าแมลง มาลาไทออน 83% EC อัตรา 20-30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะไซฟอส 40% EC อัตรา 20-30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% ซีเอส อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1-2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน เมื่อพบว่ามีการระบาดมาก 5. พ่นด้วยเหยื่อพิษที่ประกอบด้วยอีสต์โปรตีน อัตรา 200 มิลลิลิตร ผสมกับสารฆ่าแมลง มาลาไทออน 83% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรในน้ำ 5 ลิตร ทุก 7 วัน โดยพ่นเป็นแถบ แถวละ 1 แถบ หรือถ้าพ่นแถวละ 2 แถบ ให้พ่นแถวเว้นแถว ขนาดกว้างแถบละ 30 เซนติเมตร ในเวลาเช้าตรู่ ควรเริ่มพ่นก่อนเริ่มทำการเก็บเกี่ยวผลผลิต 1 เดือน

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 2

ชนิดพืช มะม่วงนอกฤดู

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
มกราคม	เก็บเกี่ยว	<p>เพลี้ยไฟ</p> 	<p>ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ใช้ปากเขี่ยเนื้อเยื่อ และดูดน้ำเลี้ยงจากเซลล์พืชบริเวณใบอ่อน ยอดอ่อน ตุ่มตาใบ ตุ่มตาดอก ช่อดอกมะม่วง โดยเฉพาะฐานรองดอก และขั้วผลอ่อน ทำให้เซลล์บริเวณนั้นถูกทำลาย กรณีที่ระบาดไม่รุนแรงจะปรากฏแผลชัดเจนเป็นวงใกล้ขั้วผล มีสีเทาเงินเกือบดำ หรือผลบิดเบี้ยว ถ้าทำลายรุนแรง ผิวของผลมะม่วงจะเป็นสีดำเกือบทั้งหมด ทำให้ผลผลิตมีราคาต่ำลง การทำลายในระยะติดดอกจะทำให้ช่อดอกหงิกงอ ดอกร่วงไม่ติดผล หรือทำให้ติดผลน้อย ส่วนอาการที่ปรากฏบนยอดอ่อนจะทำให้ใบที่แตกใหม่ แคระแกร็น ขอบใบและปลายใบไหม้ ใบอาจร่วงตั้งแต่ยังเล็ก ๆ สำหรับใบที่ขนาดโตแล้ว เพลี้ยไฟมักจะทำลายตามขอบใบทำให้ใบม้วนงอ และปลายใบไหม้ ถ้าเป็นการทำลายที่ยอดจะรุนแรง ทำให้ยอดแห้งไม่แทงช่อใบหรือช่อดอก การทำลายที่ตา ช่อดอกบิดเบี้ยว หงิกงอหรือติดผลน้อย ผลเล็กๆ ที่ถูกเพลี้ยไฟพริกทำลายอาจร่วงหล่นได้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ถ้าพบไม่มากให้ตัดส่วนที่แมลงระบาดไปเผาทิ้ง เพราะเพลี้ยไฟมักอยู่กันเป็นกลุ่มบริเวณส่วนยอดอ่อนของพืช 2. การพ่นสารฆ่าแมลง ควรพ่นระยะติดดอกอย่างน้อย 2 ครั้ง คือ ระยะเริ่มแทงช่อดอก และระยะเริ่มติดผลขนาดมะเขือพวง (ประมาณ 0.5-1.0 เซนติเมตร) ถ้าหากปีใดพบเพลี้ยไฟระบาดรุนแรงก็จำเป็นต้องพ่นซ้ำในระยะก่อนดอกบาน 3. สารฆ่าแมลงที่แนะนำ เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 20 มิลลิิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 30 มิลลิิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 50 มิลลิิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 2

ชนิดพืช มะม่วงนอกฤดู

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
มกราคม	เก็บเกี่ยว	ด้วงวงเงาะเมล็ดมะม่วง 	ตัวหนอนเจริญเติบโตอยู่ภายในเมล็ดมะม่วงจนกระทั่งเป็นตัวเต็มวัย เมื่อเมล็ดมะม่วงนำไปย่อยจึงเงาะออกมาอาศัยอยู่ตามร่องเปลือกของต้นมะม่วง อาจพบตามซากเมล็ดที่แห้งแล้ว และตามรูโพรงบริเวณราก สามารถหลบซ่อนตัวอยู่จนกระทั่งถึงฤดูมะม่วงในปีต่อไป ด้วงวงชนิดนี้ ใน 1 ปี ขยายพันธุ์ได้เพียงครั้งเดียวและพบการทำลายในมะม่วงต้นเดิมหรือบริเวณใกล้เคียง	ป้องกันกำจัดหนอนและตัวเต็มวัยโดยเผาทำลายผลมะม่วงที่ร่วงหล่น ในสวนมะม่วงที่เคยพบการระบาดของร่อนสารฆ่าแมลง อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หลังจากมะม่วงติดผลแล้ว 20-25 วัน

